

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/432/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712205342
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712205342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská č. 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, usadená euroadvokátka so sídlom P. X, H., proti odporkyni: H. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, H., prechodne X. XX, Y., t. č. na neznámom mieste, zastúpená Mestom Martin, ako opatrovníkom, v konaní o zaplatenie 824,79 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 8C/138/2012-102 zo dňa 26.9.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 824,79 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 21,24% ročne zo sumy 711,79 € od 16.9.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 805,95 € od 1.12.2011 do zaplatenia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 37 ods. 1, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/, § 3 ods. 2, § 4 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a konštatoval, že navrhovateľ si voči odporkyni uplatnil žalované plnenie na základe právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere zo dňa 20.6.2008, na ktorú sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Okresný súd mal preukázané, že účastníci dňa 20.6.2008 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 3.393,-€ na nákup tovaru v predajni Exisport. Touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - odporkyni aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie úveru na nákup tovaru v predajni Exisport). Z predtlačie zmluvy/žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplýva, že konajúca osoba - odporkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť predtlačie listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Ak teda chcela odporkyňa získať úver na zakúpenie tovaru v predajni Exisport, čo bolo primárne jej pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade tak podľa okresného súdu sa dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa, vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom, ako bol primárne vo sfére jej záujmu. Spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny

právny úkon v prejednávanej veci na nákup tovaru v predajni Exisport, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predlače predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje. Uvedené sa v ďalšom týka nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný článkom IV. Všeobecných podmienok navrhovateľa týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy klient- odporca v časti B/ týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru, prehlásil, že sa oboznámil so všeobecnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže časť B/ zmluvy sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca) spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou článkom IV. Všeobecných podmienok týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie. Okresný súd poukázal aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporkyne s časťou zmluvy, podľa ktorej mala odporkyňa prijať súbor poistenia po oboznámení sa s vyjadrením súhlasu s platnými rámcovými zmluvami o poistení navrhovateľa a poisťovne Cartif, Slovakia, a.s. a so všeobecnými podmienkami tejto poisťovne. S poukazom na uvedené dôvody sa okresnému súdu javil takýto právny úkon spotrebiteľa - odporkyne (časť C/ zmluvy) ako neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený postup navrhovateľa sa dá kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle smernice Rady č. 93/13/EHS, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nemôže požívať právnu ochranu. Z obsahu dotknutej listiny v konečnom dôsledku nevyplýva nič iné, než to, že odporkyňa len požiadala o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vo výške 20.000,-Sk vydanie úverovej karty a to za podmienok vopred stanovených navrhovateľom v časti C/ a C1/ listiny. Z toho vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takom úvere, tomu zodpovedá aj možnosť navrhovateľa žiadosti nevyhovieť resp. vyhovieť v menšom rozsahu. Ak teda navrhovateľ spôsobom uvedeným v čl. IV. Bod 1.1. Všeobecných podmienok rozhodne o poskytnutí úverového rámca s vydaním úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia údajov uvedených klientom v súvislosti so žiadosťou a od posúdenia priebehu splácania klasického úveru (na ktoré kladné rozhodnutie nemá dovtedy klient spotrebiteľ žiadny právny nárok) a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky, a teda za zmluvu o revolvingovom úvere považuje žiadosť spotrebiteľa o zaradenie do zoznamu uchádzačov a o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný podľa § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere. Na základe uvedených skutočností okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnej účastníčke náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporkyňa trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že v konaní dostatočne preukázal oprávnenosť žalovaného nároku a v priebehu konania riadne označil a založil do spisu všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky predložené listinné dôkazy sú plnohodnotnými dôkazmi, ktoré podporujú tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu na začatie konania. Zároveň poukázal na to, že odporkyňa sa zmluvou o revolvingovom úvere riadila a plnila z nej vyplývajúce záväzky, v súlade so zmluvnými podmienkami splácala úver a proti uplatnenému nároku nič nenamietala, nerozporovala a nespochybnila ho. Za situácie, keď navrhovateľ v konaní uvádza tvrdenia na preukázanie svojich nárokov a predkladá dôkazy na ich podporu a odporca ostáva pasívny a s uplatneným nárokom nevyslovuje žiadny nesúhlas, je navrhovateľ toho názoru, že súd pochybil, keď predložené dôkazy a tvrdenia navrhovateľa považoval za nedostatočné, resp. tieto nesprávne vyhodnotil, pričom dospel k záveru, ktorý je výrazne v prospech odporcu a vo vykonanom dokazovaní nemá oporu. Okresný súd sa mal podľa názoru navrhovateľa pri prípadnom zhodnutí úverovej zmluvy ako neplatnej zaoberať prípadným vznikom bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, ktoré mu vzniklo čerpaním finančných prostriedkov. Týmto sa však okresný súd nezaoberal a neposúdil nárok navrhovateľa vzhľadom na všetky relevantné ustanovenia právnych predpisov.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v

spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním rozsudku okresného súdu, predloženého spisového materiálu a vyhodnotením tvrdení navrhovateľa v odvolacom konaní, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom konaní v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie veci, vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, riadne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a preto sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Okresný súd správne vyhodnotil, že navrhovateľ si svoj nárok na zaplatenie sumy 824,79 € voči odporkyni uplatňoval na základe Žiadosti/ Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.6.2008. V tejto zmluve bola vopred zakomponovaná v časti C/ iba žiadosť spotrebiteľ'a - odporkyne o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydanie úverovej karty na jej meno. Odporkyňa - spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripravenej žiadosti a ak chcela získať úver na zakúpenie tovaru v predajni Exisport, nemala na výber a musela podpísať predtlač zmluvy, ktorá v sebe zahŕňala aj uvedenú žiadosť. Okresný súd preto správne vyhodnotil uvedený postup navrhovateľa, ktorým vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon, než ktorý bol pri podpisovaní zmluvy o úvere vo sfére jej záujmu, ako nekalú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Správne okresný súd na uvedené skutkové okolnosti prihliadal a návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii navrhovateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade by bolo potrebné aplikovať ust. § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko v odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa. Odporkyni však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy konania nevznikli a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.